

Morten Bødskov (S):

Også her er vi jo altid glade for den ros, vi får fra justitsministeren, for sandheden er jo også, at vi jo har sat meget i gang med hensyn til arbejdsmiljøet, når det handler om de ansatte i fængslerne.

Men kan der i forhold til den konkrete besparelse og fordelingen af, om man skal gå tidligere over til nattevagt som sådan, ikke også godt heri ligge nogle problemer for det uniformerede personale i fængslerne, altså de ansatte? Er det noget, som fuldstændig vil frigøre dem fra nogen som helst merpåvirkning af deres samlede indsats? Underforstået: Vil de komme til at arbejde mere eller mindre af, at man laver de der ændringer, altså at man tidligere går over til nattevagter i kriminalforsorgen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det kommer nok lidt an på, hvordan man er som person. Der er måske en gruppe – det er der noget, der kan tyde på med den modstand, der er – der synes, at det er fedt at have tre afspadseringsdage mere, som man så kan bruge. Men jeg tror egentlig, at der er en meget stor gruppe, også generelt i den danske befolkning, der vil have det bedre med at have en mere normal arbejdsdag. Og det er jo bl.a. noget af det, der er konsekvensen af det her tiltag.

Så jeg vil sige, at det, at man ikke belastes så meget og er så mange timer på arbejde, tror jeg faktisk også kan have en gavnlig effekt. Man får ikke så mange penge ud af det, og man får ikke så meget frihed ud af det. Til gengæld får man en mindre stressende hverdag. Så det er nok lidt forskelligt, alt efter hvem man er, og hvordan man ser på det.

Men jeg vil da gerne sige til hr. Morten Bødskov: En af de ting, jeg ser for mig der skal igangsættes i kriminalforsorgen, og som man er i gang med, er bl.a. at benytte sig mere af erhvervspsykologer, for jeg tror, at det mentalt kræver utrolig meget af mennesker at være ansat i kriminalforsorgen. Og vi skal måske være bedre til at udpege, hvem der har svært ved at leve med det pres, det f.eks. er at være fængselsbetjent.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi til medspørgeren fru Lissa Mathiasen.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg undrede mig, fordi jeg kunne høre, at ministeren gav udtryk for, at vi var ved at komme

ind i noget, der lignede en mere positiv udvikling set i forhold til nedslidning af fængselspersonalet.

Hvis man ser på 2005, er de, der i 2005 er blevet afskediget af helbredsmæssige årsager, i gennemsnit 43 år. Men en ny udvikling, der har tegnet sig, er rent faktisk, at ansatte allerede nu er nede på som 26-årige og 34-årige at skulle have en helbredsmæssig betinget afskedigelse, fordi de simpelt hen er nedslidte.

Hvordan kan ministeren stå her og sige, at det er første gang, vi har set det? Og hvordan kan ministeren sige, at vi nu er på vej til en mere positiv udvikling? Det skurrer i hvert fald i mine ører, og det burde det også gøre i ministerens, medmindre det er, fordi ministeren prøver at male et skønmaleri, som ikke er passer med virkeligheden.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til fru Lissa Mathiasen: Jeg har blot konstateret, at jeg ikke synes, det virker, som om der er så stort et antal sager, som der har været tidligere. At der er et problem, er jeg da den første til at anerkende.

Men jeg synes måske, at det er lidt forkert af fru Lissa Mathiasen at hænge sig så meget i gennemsnitsalderen, for hvornår man rekrutterer folk, og hvordan personalet er sammensat på nuværende tidspunkt, kan også være afgørende for, hvordan den gennemsnitlige alder fremgår af statistikken.

Det, jeg er optaget af, er, at der er en mindre andel af personalet, der skal afskediges på grund af dårligt helbred. Og om det siger jeg, at der er igangsat en masse initiativer, men jeg tror også, vi må erkende, at noget af det, man skal være bedre til, er i rekrutteringsfasen at bruge erhvervspsykologer til at vurdere, om folk magter den opgave, de står over for.

Kl. 18.55

Det er et stort psykisk pres at være fængselsbetjent, og derfor er der også meget, meget, meget stor forståelse for de fængselsansattes vilkår, men jeg mener altså ikke, at man sådan kan pege på, at der er en eller to årsager til det. Jeg tror, det er en meget bredspektret løsning, der skal til, for at vi får rigtig bugt med det her. Der tror jeg på, at mange af de initiativer, der er sat i gang, har haft en gavnlig effekt.

Lissa Mathiasen (S):

Det kan jo godt være, at ministeren ikke synes, at man kan bruge en gennemsnitsalder til noget,